

Barcelona col·loca els seus equips a l'elit mundial

París no va ser una festa

No és cert que el tercer colp no falla. El Barça va ser incapaç de guanyar la final de la Copa d'Europa de bàsquet. Malgrat això, cap ciutat europea pot presumir d'estar present en gairebé totes les finals esportives d'enguany.

Diffícilment podrà qualsevol ciutat igualar el rècord esportiu de Barcelona la setmana passada. De primer, diumenge, a Castelló el Barça de futbol es distanciava un punt més de l'Atlètic de Madrid a Castelló, mentre que a l'estadi olímpic 40.000 persones s'entusiasmaven amb la quarta victòria consecutiva dels Dragons de Barcelona en la Lliga Mundial de Futbol Americà. Ronald Koeman i Gene Taylor eren els herois d'una vesprada esportiva que va quedar tacada per la derrota del València; 4-0, contra un Madrid que semblava un cadàver i que no trobà una víctima millor. Després de Castelló els culés ja van començar a somiar amb la Lliga, tal i com retratava a la perfecció Oscar, el creador del Jordi Culé, en la seua tira còmica d'*El Periódico*. Els Dragons, per la seua banda, van fer un nou pas de gegant cap a la final mundial que es farà a Wembley el 9 de juny. I, de passada, van fer debutar a casa Xisco Marcos, el seu únic jugador català.

Per demostrar que els Dragons són més que un club l'estadi aparegué ple de senyeres i l'ABC, una de les tres grans cadenes nord-americanes que retransmetia el partit en directe per a milions de ciutadans dels Estats Units, es féu un fart d'enfocar una pancarta amb la senyera i la bandera EUA que demana a Schwarzkopf que alliberés Catalunya d'Espanya.

Koeman, Laudrup, Epi i els Dragons. D'UMBERTU MOREIRA

Tot quedà, però, en un segon terme dimarts quan a primera hora de la vesprada el Barcelona de bàsquet començava el tercer intent consecutiu de fer-se amb la Copa d'Europa de bàsquet, precisament en l'última edició d'aquest trofeu que l'any vinent canvia de normes, després de 33 anys. Un partit aclaparador contra el Maccabi Tel-Aviv, amb un Jose Montero que va explotar després de no haver fet res genial en tota la temporada, va donar el pas a la final. Enfront, com ja va sent norma, el Pop-84, que l'any passat va fer campió Bozidar Maljovic, l'actual entrenador blau-grana. El de dijous va ser un partit literalment d'infart.

I per si no n'hi havia prou, l'equip de handbol del Barça es va plantar en la final europea i els directius de La Masia encara es van prendre el gust d'organitzar en les seues instal·lacions la final *four* de bàsquet femení. Si hi afegim el torneig de tennis Comte de Godó, amb Sergi Aguilera com a gran revelació, vençut a la final per Emilio Sánchez Vicario, haurem de convenir que més esport no cabia en una sola setmana. A pesar que tot havia començat encara uns dies abans amb el partit de futbol Barça-Juventus, culpable de la millor mitja hora de joc que s'ha vist a Barcelona en dècades. És difícil creure que es pugui mantenir el ritme.

Vicent Partal